

DYREKTOR
BIURA STUDIÓW I ANALIZ
SĄDU NAJWYŻSZEGO

Warszawa, dnia ¹³ lipca 2015 r.

BSA III – 0614 – 818/15

Pan

Piotr Celiński

ul. 2

e-mail:

W odpowiedzi na przesłany 07 lipca br. drogą elektroniczną (na adres Pani Ewy Balcerzak z funkcjonującego w strukturze organizacyjnej Biura Studiów i Analiz SN Referatu do Spraw Dostępu do Informacji Publicznej) wniosek, w którym, z powołaniem się na art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, żąda Pan przekazania drogą elektroniczną informacji w zakresie:

- a) „Czy osoby związane stosunkiem pracy z Sądem Najwyższym RP dysponują służbowym kartami płatniczymi (np. kredytowymi) ?”
- b) „Jeśli tak, to ile takich kart zostało wydanych oraz komu ?” w połączeniu z prośbą „o podanie imienia, nazwiska, zajmowanego stanowiska oraz limitu kredytowego na karcie”,
- c) „wyciągów z w/w kart za okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r.”,

uprzejmie wyjaśniam i informuję, co następuje:

Pana wystąpienie nie wydaje się znajdować oparcia w treści art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski, a w części może być uznane za sprzeczne z Jej art. 51 ust. 2.

Bez naruszenia obowiązujących unormowań prawnych - obecnie - dopuszczalne jest jedynie wyjaśnienie, że Sąd Najwyższy dysponuje kartami płatniczymi, przy czym zasady ich udostępniania osobom zatrudnionym w Sądzie Najwyższym, a także

korzystania z tych kart, zostały unormowane w stosownym regulaminie, który – o ile będzie Pan zainteresowany jego treścią – może zostać Panu udostępniony w formie i w sposób przez Pana wskazany.

W przekonaniu Sądu Najwyższego objęte Pana wnioskiem dane o charakterze szczegółowym nie mogą być udostępniane w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r., poz. 782 ze zm.). Nie ma również pewności, by do nich – w całości – mógł mieć zastosowanie art. 61 ust. 1 lub ust. 2 Konstytucji RP.

Zdaniem Sądu Najwyższego wnioskowane przez Pana dane o charakterze szczegółowym objęte są obowiązkiem ochrony tajemnicy pracowniczej. Za jej nieuprawnione ujawnienie mogą grozić, w szczególności, sankcje związane z naruszeniem obowiązków pracowniczych określonych w art. 100 § 2 pkt 4 i pkt 5 Kodeksu pracy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1502, dalej: k.p.).

Natomiast wnioskowane przez Pana wyciągi z kart płatniczych należą do kategorii „zbiory” w rozumieniu art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r., poz. 330 ze zm., dalej: ustawa o rachunkowości), które w całości lub w części mogą być udostępniane osobom trzecim na zasadach określonych w art. 75 tej ustawy, stanowiącym, że:

„Art. 75. Udostępnienie osobie trzeciej zbiorów lub ich części:

- 1) do wglądu na terenie jednostki - wymaga zgody kierownika jednostki lub osoby przez niego upoważnionej,*
 - 2) poza siedzibą zarządu (oddziału) jednostki - wymaga pisemnej zgody kierownika jednostki oraz pozostawienia w jednostce potwierdzonego spisu przejętych dokumentów,*
- chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.”*

Do odrębnych przepisów, o których mowa w powyższym unormowaniu, należy, między innymi, art. 34 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.), określający granice zasady jawności gospodarowania środkami publicznymi, a zarazem obowiązek podawania, także z urzędu, do wiadomości publicznej pewnych kategorii informacji świadczących o gospodarowaniu takimi środkami przez konkretną jednostkę sektora finansów publicznych. Do Sądu

Najwyższego odnoszą się te fragmenty powołanego art. 34, w których stanowi się, że:

„Art. 34. 1. Zasada jawności gospodarowania środkami publicznymi jest realizowana przez: (...)

5) podawanie do publicznej wiadomości przez jednostki sektora finansów publicznych informacji dotyczących:

a) zakresu zadań lub usług wykonywanych lub świadczonych przez jednostkę oraz wysokości środków publicznych przekazanych na ich realizację,

b) zasad i warunków świadczenia usług dla podmiotów uprawnionych,

c) zasad odpłatności za świadczone usługi; (...)

8) udostępnianie przez jednostki sektora finansów publicznych wykazu podmiotów spoza sektora finansów publicznych, którym ze środków publicznych została udzielona dotacja, dofinansowanie realizacji zadania lub pożyczka, lub którym została umorzona należność wobec jednostki sektora finansów publicznych;

9) udostępnianie corocznych sprawozdań dotyczących finansów i działalności jednostek organizacyjnych należących do sektora finansów publicznych; (...)."

Powyższe przekonanie Sądu Najwyższego znajduje także oparcie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 marca 2014 r., I OSK 2247/13 (dostępnym m.in. w CBOSA pod adresem <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>), w którym wyrażono podgląd, że jeżeli objęta wnioskiem o udostępnienie informacja stanowi „zbiór” lub „część zbioru” w rozumieniu art. 71 ust. 1 ustawy o rachunkowości, to, także z mocy art. 1 ust. 2 u.d.i.p., podlega udostępnieniu w trybie i na zasadach określonych w ustawie szczególnej, jaką jest, między innymi, ustawa o rachunkowości, w stosunku do ww. ustawy o dostępie do informacji publicznej, a, tym samym, że stosowanie ostatnio wymienionej ustawy przy rozpoznaniu takiego wniosku nie jest usprawiedliwione.

Jednocześnie uważam za właściwe wyjaśnienie, że pracownicy działającego w strukturze Kancelarii Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Biura Finansowego SN, którzy są w posiadaniu wszystkich danych o charakterze szczegółowym określonych rodzajowo w Pana wniosku, zważywszy na odesłania zawarte w art. 8 § 2 ustawy o SN, a także ze względu na treść art. 1 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 16 września 1982 r.

o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 269), zobowiązani są (m.in.) „*dochować tajemnicy związanej w wykonywaniu obowiązków*” (por. art. 17 ust. 1 pkt 5 ostatnio wymienionej ustawy). Szczegółowe dane finansowe, których dotyczy Pana wniosek, objęte są zatem tajemnicą zawodową (pracowniczą), jakiej zobowiązani są oni dochować z mocy powołanych powyżej unormowań.

Pracownicy Biura Finansowego SN, nie dysponując zgodą wymaganą treścią art. 75 ustawy o rachunkowości, nie mogą zatem udostępnić informacji w zakresie i w sposób wskazany w Pana wniosku z 07 lipca br. bez narażania się na zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, a także przestępstwa określonego w art. 266 § 1 k.k.

Kończąc informuję, że zważywszy na charakter niniejszej odpowiedzi jest ona jednocześnie przesyłana w formie tradycyjnej, a także – po zeskanowaniu – w formie elektronicznej na adresy wskazane w Pana wniosku.

DYREKTOR
BIURA STUDIÓW I ANALIZ
Sądu Najwyższego
dr hab. Krzysztof Słobzań